

Այս բազմազան ծրագրին իրականացման համար ուրախ եմ ծանուցանելու որ զբաղւածներու, արուեստագէտներու եւ գիտնականներու խումբի մը աշակցութիւնն ապահոված եմ արդէն, եւ կը յուսամ զործակից ունենալ բոլոր այն հայ մտքերը որոնք կը բաղձան մտաւորական լծակին միջոցով ազգին բարոյական մակարդակը բարձրացընել :

Եթէ ընդունելութիւն զտնէ այս ձեռնարկը եւ միջոցները ներքին, մտադիր եմ հետզհետէ ճշտացնել Հանդէսին զեղարուեստական մասը, պատկերներ, արուեստի հրաշակերտներու վերաբարտագրութիւններ, ինքնուրոյն զծագրութիւններ հրատարակելով. իմ փափաքս է մանաւանդ հայկական վազմի զարդանկարչական արուեստին վերանորոգում մը փորձել այլազան ձեւերով: Այդ զաղափարին մէկ առաջին զործագրութիւնն է այս Ազգին ճակատանկարը զոր ծանօթ հայ նկարիչ՝ Պ. Է. Շահին յօրինեց նմանողութեամբ Հին հայ նկարագրող ձեռագիրներու:

Անշուշտ կոչեցի Հանդէսը, մեր Հինաւորեց եւ յաւիտեանական աստուածուհիին անունով, որպէս զի Ոսկեծղին, Անարատը, բարութեանց Բաշխիւր, հայ ցեղին հոգին պատկերող մայրական Գիցնառնը՝ այս ազգային-զրական ձեռնարկը իր յուսաւոր թեւերովը հովանաւորէ եւ զայն զեղեցկութեամբ պայծառացնէ:

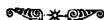
Անշուշտ առաջին թիւը հրապարակ պիտի ելլէ յառաջիկայ Նոյեմբեր 1ին: Բաժանորդագիրը պիտի ըլլայ տարեկան 12 ֆրանք եւ վեցամսայ 6 ֆրանք՝ օտար երկիրներու համար, 10 ֆրանք եւ 5 ֆրանք Ֆրանսայի համար:

Բաժանորդագրութիւնը բացուած է արդէն:

ԱՐԵԱԿ 20ԳՆԵՆՆ

Քարիզ (6 Place de l'Odéon)

1 Յուլիս 1898.

Ս Ա Ր Գ Ի Ս Վ. Շ Ն Ո Ր Հ Ա Լ Ի

(Շար. և վերջ. տես յէջ 327)

Մեր անցեալ անդամուհի հրատարակած համեմատական ցուցակէն տեսան անշուշտ բնթերցողք Սարգսի ինչ աստիճան Ոսկեբերանի հետեւած լինելը, որով եւ յայտնապէս հետեւակ գրիչ մը կ'ընծայէ նա մեզ ինքզինքը: Սակայն, ինչպէս կանխապէս ըսինք, լոկ Ոսկեբերանի գրութիւնք եղած չեն Սարգսի երկստիղութեան աղբերքն. նա որիչ ալ եւ ալ հեղինակներէն եւս քիչ շատ օգտուած է, քաղելով անոնց գրութիւններէն երբեմն իմաստներ, երբեմն ալ նոյն իսկ բառ աւ բառ մանր ստորեւ, ջանալով ըստ կարելւոյն յարմարցնել զանոնք իւր իմաստից եւ գրութեան ոճոյն: Սակայն ասոնք Ոսկեբերանէն քաղած հաստատանքներուն պէս այնքան ընդարձակ եւ բառ աւ բառ ըլլալով, որչափ որ ալ մի կողմէն զարձակ իւր հետեւակ գրիչ ըլլալը յայտնեն, բայց միւս կողմէն ալ թերեւս իւր համալսութեան ասպցողցներ կարելի է ըլլան, ըստ որում այնքան հեղինակաց գրքեր կարկացներ եւ անոնց շատ իմաստները սերտողաբար միտքը պահեր է. եւ անա այս իրողութիւնը ցուցնելու նպատակաւ միայն մենք եւս ի ստորեւ կը գնենք անոնց համեմատական ցուցակը: — Այս մասը բաժնաբաշխութիւնը Սարգսի թէ՛ ազգային եւ թէ՛ օտար հեղինակաց գրքերէն ըրած լինելով, մենք նախ առաջիններունը մէջ կը բերենք, եւ ապա երկրորդներունը, ոչ ըստ կարգի ժամանակագրութեան հեղինակաց՝ այլ ըստ ընդարձակութեան քաղուած հաստատուած. անաւսիկ անոնք

« Եւ արդ ադի համեմատեցուց ընդ միմեանս զայսմաւ գործն մեր և զնախնի իրիտաններէնցն և անդ տեսանեմք զմեր վառթարութիւնս և զնոցա քաջութիւնն: Նոքա զանձինս մատնեցին վասն սիրոյն Քրիստոսի: Նոքա զինչս և զհայրենիս արհամարհեցին: Նոքա զծնողս, զկին և զորդիս թողին վասն աստուածաշուքու թեան, միայն զի յԱստուծոյ մէջ զրկեացին: Իսկ մեք որ թուհիմքս, թէ եմք ինչ, ոչ այսպէս, այլ զամենայն հնարս վասն հանգստեան մարմնոյ հնարեմք, և զընչիւք զամբ, և զսիրելիս մեծաւոք համարեմք քան զպատուութեան Աստուծոյ: Եւ զինչ ասեմ զսիրելիս. ուր զորթ այգւոյ և զպարտեզ բանջարոյ և զծառն զրախտի և զկարաս զինչոյ և զանթոս շնչինս յարդոյ և պատուական համարեմք քան զտէրն Աստուծոյ: Յոքա վասն Քրիստոսի և հաւածէին և քարշէին և նախատէին, ի բանս և ի կապանս մտանկիս: Իսկ մեք վասն Քրիստոսի և ոչ նախատանաց անգամ տանեմք, և ոչ թշնամանաց բանից համբերեմք, և ոչ զզայրացումն եղբորն քաղցրութեամբ շէնուցանեմք. այլ եւս առաւել զազանանամք ընդդէմ նորա: Եւք վասն Քրիստոսի զմի ինչ ի մարմնական ցանկութեանց ոչ կապեմք ի մեզ ժուժկալութեանն կապանօք, և ոչ բանտարգել լինեմք ի տունս մեր զոր մի ողջոյ վասն Քրիստոսի և ոչ արտառօք զըտց մեղացն շինուցանեմք, և ոչ ժուժկալութեամբ իբրեւ երկաթի եղընդամբք քերեմք ի մէնջ զթարախն անորենութեան: Նոքա զթշնաման սիրէին, մեք և զբարեկամսն ասեմք. նոքա զհալածիւնն օրհնէին, մեք և զհանգուցիկսն անխիմանեմք: Նոքա ատեղեացն քարի ասնկիս, մեք և զբարերարսն մեր բամբասեմք. նոքա զինչոյ զոր ի հայրենեաց անտի ունէին՝ ցրուէին, մեք և զոր մէն ունիմք՝ ատանալ շանամք: Նոքա յերկրաւորացս յերկինս փոխեցան հրեշտակական կրօնաւորութեամբ

« Եւ արդ համեմատեցուց ընդ միմեանս զայսմաւ գործն մեր և զնախնի իրիտաններէնցն և տեսանեմք զվառթարութիւնս մեր և զանապիսն սրբոցն զքաջութիւնն: Նոքա զանձինս մատնեցին վասն սիրոյն Քրիստոսի - նոքա զինչս և զհայրենիս արհամարհեցին: Նոքա ըլծնողս և զկին և զորդիս թողին վասն աստուածաշուքու թեան, միայն զի յԱստուծոյ մէջ զրկեացին: Իսկ մեք որ թուհիմքս, թէ եմք ինչ, ոչ այսպէս, այլ զամենայն հնարս վասն հանգստեան մարմնոյ հնարեմք, և զընչիւք զամբ, և զսիրելիս մեծաւոք համարեմք քան զպատուութեան Աստուծոյ: Եւ զինչ ասեմք զսիրելիս. ուր զորթ այգւոյ և զպարտեզ բանջարոյ և ծառն զրախտի և զկարաս զինչոյ և զանթոս շնչինս յարդոյ և պատուական համարեմք քան զտէրն Աստուծոյ: Նոքա վասն Քրիստոսի հաւածէին և քարշէին և նախատէին, ի բանս և ի կապանս մտանկիս: Իսկ մեք վասն Քրիստոսի ոչ նախատանաց անգամ տանեմք, և ոչ թշնամանաց բանից համբերեմք, և ոչ զզայրացումն եղբորն քաղցրութեամբ շէնուցանեմք. այլ եւս առաւել զազանանամք ընդդէմ նորա: Դարձեալ և մեք վասն Քրիստոսի մի ինչ ի մարմնական ցանկութեանց ոչ կապեմք ի մեզ ժուժկալութեանն կապանօք, և ոչ բանտարգել լինեմք ի տունս մեր զոր մի ողջոյ վասն Քրիստոսի, և ոչ արտառօք զըտց մեղացն շինուցանեմք, և ոչ ժուժկալութեամբ իբրեւ երկաթի եղընդամբք քերեմք ի մէնջ զթարախն անորենութեան: Նոքա զթշնաման սիրէին, մեք և զբարեկամսն ասեմք. նոքա զհալածիւնն օրհնէին, և մեք զբարերարսն մեր բամբասեմք. նոքա զինչոյ զոր ի հայրենեաց անտի ունէին՝ ցրուէին, մեք զոր մէն ունիմք՝ ատանալ շանամք: Նոքա յերկրաւորացս յերկինս փոխեցան հրեշտակական կրօնաւորութեամբ քաղաքաւորութեամբ. իսկ մեք յերկնաւոր քաղաքաւորութեամբ

1. Այս հատուածն որչափ որ իբր Յոհան Մանգալուեւոյ կը հրատարակենք հոս, առկայն միւս կողմէն տեսնելով որ ասորիկայ կը պակսի մեր ունեցած Մանգալուեւոյ ամենէն հին և ընտիր երկաթագիր օրինակին մէջ և միայն իւր նօսրապիր օրինակին մէջ կը գրուինուի, կը տարակուսեմք այդ հատուածին նոյն իսկ Մանգալուեւոյ ըլլալուն վրայ, ըստ մեզ ուրիշ երրորդ հեղինակի մ'ըլլալու է այդ, և հաւանորէն դարձեալ Ոսկերեանէի, և ուսկից

միայն սովոր է Սարգիս պոպէս ընդարձակ և բառ առ բառ կտորներ քաղելու: արդէն իսկ Սարգիս այն Յարգորակին կէսն — յորում այս հատուածը կը գտնուի — Ոսկերեանէն օրինակուած է: ուր զոր թէպէտեւ այս կտորը կը պակսի, բայց հաւանական է՝ երբեք. թէ Ոսկերեանէն ուրիշ տեղէ մը առած ըլլայ, ըստ ուրում հատուածին լեզուին եւս ոսկերեանեանէն շատ ստոր չերեւի:

քաղաքավարեալք, իսկ մեք յերկնաւոր քաղաքականութենէն յերկիր կործանեցաք: և սանդարտութեանք եղաք: Նոքա զԱստուած յինքեան բնակեցուցին՝ զպատուիրանս Քրիստոսի կատարելով, մեք անցանելով ընդ պատուիրանս Նորա՝ տեղի եղաք բանսարկուին: Քանզի ամենայնիս սանձակոտորք եղաք ի շաշտի, և զքաղցր լուծն ի բաց ընկեցաք ի պարանոցաց մերոց, և զքերէն բռնն սանեցուցաք ի թիկանց մերոց, և ամեհաբար յերկրի շրջիմք: (Մեկն. կաթ. թղթոց, տպ. ի Կ. Պոլիս էջ 773-5):

« Խայրեն իրքեն զկարիժ, խաժանեն իրքեն զոճս, հաշեն իրքեն զշուն՝ » (էջ 68):

« Իշխանք մեր և քահանայք՝ սիրողք անբռնութեան և ոչ իրաւանց, կաշառաստոք և ագանք, արծաթասէրք մանաւանդ քան աստուածասիրք, տմարդիք և անազօրոյնք, անդուն բերանք և անսանձ լեզուք, շուսայտողք և արեցողք, ծոյլք և աղօթատեսք, պոռնկասէրք և բողոքողք, գողակիցք գողոց, և համարարոցք առաքակց, կեղծառոյնք և փառասէրք, աշխարհասիրք և նենգաւորք, ստերդմունք և արեւահեղք, զերիչք և կողոպտիչք » (էջ 397):

« Ի յակնեղս մեռնոց խօսիմք, թէպէտեւ չաւհի ինչ ոք ի մերոց քրտանցս » (էջ 772):

« Գարշելին Արիտս ի գարշելիսն ընկալաւ զսատակոռն » (էջ 555):

« Աստուած ամենայնիս յոռի է, ամենայնիս տես է, Բայց ըստ մերումս ձեւանայ ի մեղդիւնելով » (էջ 390):

4. Սարգիս Եւբիլ մի քանի տեղեր եւս՝ օգտուած է Մանգականիէն, սակայն այդ նմա-

կանութենէ յերկիր կործանեցաք, և սանդարտութեանք եղաք: Նոքա զԱստուած յինքեան բնակեցուցին՝ զպատուիրանս Քրիստոսի կատարելով, իսկ մեք անցանելով ընդ պատուիրանս Նորա՝ տեղի եղաք բանսարկուին սատուանայ: Քանզի ամենայնիս սանձակոտորք եղաք ի դաշտի, և զքաղցր լուծն ի բաց ընկեցաք ի պարանոցաց մերոց, և զփոքրոցի բռնն սանեցուցաք ի թիկանց մերոց, և ամեհաբար յերկրի շրջիմք: (Ի հառն վասն ապաշխարութեան. տպ. ի Վենետ. էջ 10-11):

« Երանական իրքեն զշունս կատարիս, և հանապաղ խայրեն իրքեն զկարիժս, և խաժանեն իրքեն զօճս »: (Ի հառն՝ վասն բարկացոյցաց բարոց, էջ 94):

« Վարդապետք տիմարք և ընդհնեմահաճք, անձամբ առեալ պատիւ և ոչ յԱստուծոյ կուլեցեալ. արծաթով ընտրեալք և ոչ Հոգւով. ոսկեւէրք, նախանձոտք... կրօնաւորք կեղծառոյն, անձնացոյցք, անապաւք, պատուասէրք քան նքստաստածասիրք... պղծոյց, հեշտասէրք, անժողկալք, կողոպտիչք, համարարոյնք առաքակց: Իշխանք ապստամբք, գողակիցք գողոց... ագանք, յափշտակողք, աշխարհասիրք, աղտեղասէրք, ծառայիցն համարեալք: Դատաւորք տմարդիք, ստերդ, խաբողք, կաշառաստոք, անբռնողք իրաւանց: (Ողբ, էջ 578-9 տպ. ի Վենետ. 1881):

« Աստուծոյ դարբարեցէ բանս որպէս աշխատութիւն կրեալ՝ յակնեղս լինել խօսեցեալ մեռնոց »: (Բ, էջ 387):

« Աւարարշտոս այս Արիտս ի գարշելիսն ընկալաւ զսատակոռն » (Բ. 2Բ, էջ 371):

« Աստուած, որ ամենայնիս յոռի է, ամենայնիս տես է... երեւէր նոցա որչափ նոքա կարասցեն հանդարտել նորա տեղեանն » (Ա-

նութիւնք աւելի ըստ իմաստից լինելով և ոչ բառացի, աւելորդ կը համարենք մէջ բերել:

Ս Ա Ր Գ Ի Ս

Ս. ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՆՈՐԻՑ

Հաթ. վարդ. Ս. Գրիգ. Լուս. էջ 234 ապ. ի վերևս. 1835):

Ս Ա Ր Գ Ի Ս

Դ Ա Ի Ի Թ Ա Ն Յ Ա Ղ Թ

« Ի մէջ անբանիցն կալով իւրաքանչիւր ի տեսողացն ճանաչէ եթէ այն մարդ է բանաւորս իմաստունն, մտաց և հանձարոյ ընդունակ, և այլքն անասունք անբանք » (էջ 478):

« Անուամբ. յորժամ տեսանելով են՝ տեսմբ զինչ է, տեսմբ թէ մարդ է: Իսկ սահմանաւ. յորժամ տեսմբ, կենդանի քանաչոր մահկանացուն՝ մտաց և հանձարոյ ընդունակ, ... և ոմանք անբանք զոն » (Սահմ. իմաստ. էջ 121 ապ. ի վերևս.):

Ս Ա Ր Գ Ի Ս

Ե Ղ Ի Ե Կ

« Աստուած միայն մարդասեր, և մարդ միայն աստուածասեր: Ամենայն արարածք վառն մարդոյ, և Թորդ վառն փառացն Աստուծոյ: Ամենայն արարածք առ Աստուծոյ և Աստուած առ մարդում » (էջ 367):

« Աստուած միայն մարդասեր, և մարդ միայն աստուածասեր: Աստուած մարդոյ, և մարդ Աստուծոյ, վառն մարդոյ Աստուած մարդացեալ, և վառն Աստուծոյ մարդ աստուածացեալ » (Ճա. ի Թաղումն Քրիստոսի, էջ 392, ապ. ի վերևս. 1859):

Ս Ա Ր Գ Ի Ս

Ե Ջ Ն Ի Կ (Ե Ե Ղ Ա Ս)

« Դաշն ընդ դէս եղեալ է, որ ընկերին ռեսպաւն » (էջ 70):

« Որ ռեսպաւն ընդ եղբորն, դաշնաւոր է սատանայի » (Խրատք, էջ 303, ապ. ի վերևս. 1826):

Ս Ա Ր Գ Ի Ս

Ս. ԳՐԻԳՈՐ Ն ԱՐԵՎԱԹԻ

« Զի երե գլխաւս եղեգանց յօրինեմ գրիւս, և զքարտս ամենայն նիւթ գրելոյ, ոչ բաւական կարծեմ զնոսա բովանդակել տանել զաղէսս տարակուսանաց իմոց » (էջ 133):

« Զի երե . . . ի տարածումն լայնութեան քարտեան չափեցից, և զպարակս յօքունց անտառաց շարից եղեգանց ի հաստուած գոյութեան գրեաց կազմեցից, և ոչ զթիւ մի ի բարդեցիցն անորէնութեանց զօրեցից ընդ զրով սահմանի զտաւել » (յԱղթոս զերս Թ. 49, ապ. ի վերևս.):

Ս Ա Ր Գ Ի Ս

Ի Ո Ս Բ Ո Վ

« Քրիստոսն անուն՝ ոչ յատուկ աստուածութեանն է և ոչ սոսկ մարդկութեանն. քանզի Քրիստոսն . . . օծեալ քարգմանի. . . վառն զի օծեա մարդկութեանն յաստուածութենէ անտի » (էջ 17):

« Քրիստոս անուն օծեալ կոյի. . . բանն մարմին եղեւ . . . և աստուածութեանն հօծ զմարմինն: Զի Քրիստոսն ոչ սոսկ մարդկութեանն է անուն և ոչ ընդ մարդկութեանն » (Ժամագր. էջ 176):

Ս Ա Ր Գ Ի Ս

Ս. ԳՐ. ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆ

« Քրիստոսն անուն ոչ սոսկ մարդկութեանն է և ոչ յատուկ աստուածութեանն, այլ միառոյնութեանն » (էջ 428):

« Քրիստոս անունն ոչ իւր մարդկութեանն է և ոչ յատուկ աստուածութեանն. այլ նրկոց միացելոց է անուն » (Ի հաւն Քրիստոս օծեալ լինի):

Ս Ա Ր Գ Ի Ս

« Անտեր ի ատաքինոսթիանն և ընդ հարկաւ
երբեք ոչ մտանկ » (էջ 349):

Ս Ա Ր Գ Ի Ս

« Զի անդատին յառաջին տիպցն և ի տղայա-
կան հասակէն բռնեմ հհար զարդարութեան
գործոյն: Զի ի քաղաքինս նա ոչ եմնաւ: և իւ-
ղով նա իւ ծծաւ: և ինչ յորոսմ շոնն էր՝ նա
ոչ էկեր, և ժոնկը իոր խստացան իրրեւ գոռո-
տոս ի ստեպ ժոնկը կրկնեոյն » (էջ 15):

Ս Ա Ր Գ Ի Ս

« Հայր ժնազ գորդի, և ի ժնանէն ոչ փո-
խեցաւ ի քնոսթեմէն, ... Ամենայն որ ինչ Հօրն
է՛ Որդոյն, բայց ի հայրոսթեմէն: Եւ որ ինչ
Որդոյն է՛ Հոգւոյն է բայց յորդեութեմէն: Եւ որ
ինչ Որդւոյն է և Հոգւոյն՝ Հօր. բայց զի Որդի
և Հոգի ոչ է ի պատեանէ իմեքէ, այլ ինքն է
պատեանս Որդւոյն և Հոգւոյն. միոյն ծննդեամբ և
միւսոյն եղողութեամբ: Եւ այսոքով հաստեածք
ոչ գրնոսթիանն հաստեմէն, այլ ի քնոսթեմէն
հաստեմին » (էջ 37):

Ս Ա Ր Գ Ի Ս

« Վասն զի կեղծաւորութիւն է՝ որպէս ի տե-
սարանն աւմիկ գլուղ՝ Թաղաւոր կերպարանի,
և զհնաւոր՝ զօրավար » (էջ 286):

Ահաւատիկ Սարգսի կաթ. Թղթոց մեկնու-
թեան մէջ մեր զատած զխաւոր հաստածիկ-
ներ կամ տոյերը, յորս կը տեսնուի քիչ
շատ Թէ՛ իմաստորը և բառից նմանութիւնը
այլոց հեղինակաց՝ որոց օգնութեամբ և իւր
անխնայ ջանիւք միայն յօրինած կը թուի հեղի-
նակս իւր այս ստուար մատենան. տարակոյս
չկայ Թէ՛ այլ որ աւելի անաշուտապէս քըն-
նադատելով նորա այս գրութիւնը, զեւ պի-
տի գտնի անոր մէջ հայկական լեզուի և աւ-

Ս. ԳՐ. ՆԻԻՍՄԱՏԻ

« Անտեր ի ատաքինոսթիանն և կամաւոր և
յաւնեանն հարկատարոսթեմէն ազատ » (Կաղմ.
Է. ԺԸ. և Երգ):

Ե Ո Ւ Ե Ր Ի Ո Ս

« Իսկ այս յորովայնէ մօր իւրոյ սուրբ էր,
և գինի և օղի նա ոչ էարբ, և ինչ յորոսմ շոնն
է. նա ոչ էկեր, ... և իսղով նա ոչ ծծաւ, և ի
քաղաքինս նա ոչ եմնաւ: Խստացան ժոնկը նո-
րա իրրեւ գոռոտոս. քանզի հանապազօր ժոնկը
դնէր » (Պատմ. Եկեղ. Բ. ԻԳ. էջ 126):

Ս Ե Ր Ե Ր Ի Ո Ս

« Ենազ Հայր գորդի, և իւր երեք ի ժնանդն
փոխեցաւ, ... Ամենայն ինչ՝ զինչ Հօրն է, նոյն
և Որդոյն. բայց միայն զի Հայրն է. և ամե-
նայն ինչ՝ զինչ Որդին է, նոյն և Հայր. բայց
միայն զի Որդին է, և մարմին ոչ էաւ. և ա-
մենայն ինչ՝ զինչ Հայրն է և Որդին, նոյն և Հո-
գին սուրբ, բայց միայն զի Հայրն է Որդին է,
և ոչ մարդ եղեւ որպէս Որդին » (Հատ. Ա. ապ.
ի Վեհեւ. էջ 6): — Ամենայն ինչ որ Հօրն է,
և Որդւոյն, բայց յանձնեղութեմէն, ամենայն
ինչ որ Որդւոյն է՝ և Հոգւոյն, բայց ի ծննդութե-
մէն, այլ ոչ գրնոսթիանն որոյնք... այլ ի քնոս-
թեմէն որոյնք » (էջ 116):

Փ Ի Լ Ո Ս Լ Ե Ր Ե Ր Ա Ս Ե Ս Ե Ս

« Կեղծաւորելով իրբեւ ի տեսարանի: Զօր
օրինակ ի տեսարանն է տեսանելի որ աւմիկն՝
զօրավար եղեալ, և որ ծառայն է՝ Թաղ ի զլեւի
եղեալ » (Իմաստն.):

տուածաբանական վարդապետութեանց այլ և
այլ մասնաւոր բացատրութիւններ, զորո փոխ
առած է հայ և օտարազգի հեղինակներէն,
սակայն մենք չուզեցինք մանրամասն յիշե-
ստակել զանոնք, բոլորովին բծախնդր չլինե-
լետեալ համար, ըստ որում ամենէն հալա-
կաւոր հեղինակաց զորոց մէջ անգամ երբեմն
կը տեսնուին այդ տեսակ փոխառութիւնը ի-
մաստից:

Հ. ԵՓՐԵՄ ԱՅՐԱՆԿԱՆԻ